

Nr 330.

Av herr **Nilson** i Spånstad **m. fl.**, om sådan ändring i gällande bestämmelser, att barn under 6 års ålder få resa fritt på statens järnvägar.

Enligt gällande bestämmelser resa barn under 4 års ålder utan kostnad på statens järnvägar, medan barn mellan 4 och 12 år erläggga halv biljett. Det skall icke förnekas, att detta innebär en viss förmån för barnfamiljerna. Med hänsyn till de kostnader, som följa med vården och uppfostran av barn, kan ett sådant gynnande icke anses vara annat än berättigat. Staten har också, framför allt under senare år, genom olika åtgärder sökt befrämja barnfamiljernas intressen.

Emellertid vill det synas som om åldersgränsen för rätt för barn att utan erläggande av avgift åka på järnvägarna vore väl låg. Skäl tala otvivelaktigt för någon förskjutning uppåt av denna åldersgräns. Det förefaller vara rimligt att barn, så länge de icke fyllt 6 år, få resa utan avgift på järnvägarna. Visserligen kan invändas att järnvägarnas inkomster genom en sådan åtgärd skulle minskas, men minskningen torde bli så ringa, att den icke spelar någon roll. I ekonomiskt avseende skulle alltså höjningen av åldersgränsen med två år icke få någon nämnvärd betydelse. Däremot skulle detta förslag, om det genomfördes, innebära en icke oväsentlig lättnad för barnfamiljerna.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring i gällande föreskrifter, att barn under 6 års ålder få resa fritt på statens järnvägar.

Stockholm den 23 januari 1947.

Hj. R. Nilson

i Spånstad.

Per Svensson

i Stenkyrka.

C. O. Carlsson

i Bakeröd.

Sven J. Vigelsbo.